

hvis fristen for indbringelse af en ansøgning om generhvervelse for retten først regnes fra tidspunktet for udløbet af tidligere tidsbegrænsede frakendelser.

Der kan imidlertid også i sager om generhvervelse efter § 132, stk. 1, være behov for en forenkling af beregningsmetoden, idet den gældende retstilstand også i disse sager i mange tilfælde vil medføre, at den pågældende er afskåret fra at indbringe spørgsmålet om generhvervelse for retten i adskillige år efter det tidspunkt, hvor de materielle betingelser for generhvervelse må anses for at være opfyldt.

Der lægges således ved lovforslaget op til en lempelse af de formelle betingelser for indbringelse af spørgsmålet om generhvervelse for retten i form af en forenkling af beregningsmetoden i disse sager. Forslaget omfatter alle afgørelser - og ikke blot de tilfælde, hvor den seneste afgørelse er en frakendelse for bestandigt.

Forslaget indebærer, at der efter § 132, stk. 1, senest 6 år efter datoen for den sidste dom, hvorved førerretten er frakendt den pågældende, bliver mulighed for at indbringe spørgsmålet om generhvervelse for retten. Omvendt følger det af praksis i disse tilfælde, at der normalt skal være forløbet omkring 10 år, før spørgsmålet om gengivelse overhovedet kan komme på tale ved domstolene.

For generhvervelse efter § 132, stk. 2, betyder forslaget, at der højst kommer til at gå 5 år fra den seneste dom med førerretsfrakendelse, før spørgsmålet kan indbringes for domstolene.

Forslaget tilsigter ikke nogen lempelse af de materielle betingelser for generhvervelse.

Der ændres heller ikke med forslaget ved betingelsen i § 132, stk. 2, om, at den krævede afvænningsbehandling mod alkoholmisbrug nøje skal være fulgt af den pågældende, ligesom der ikke må have været ført motorkøretøj, hvortil der kræves kørekort, i frakendelsesperioden fra den seneste dom, hvorved førerretten er frakendt den pågældende.

Trafikministeriet finder samtidig anledning til, at færdselslovens sanktionsbestemmelser i tilfælde af spiritus- og promillekørsel, herunder bestemmelserne om kørsel under påvirkning af andet end alkohol, samt bestemmelserne vedrørende generhvervelse af førerretten før frakendelsestidens udløb, gøres til genstand for en nærmere gennemgang, som eventuelt vil kunne danne grundlag for en mere omfattende, generel revision af disse regler. Der vil i Færdselsstyrelsens regi blive nedsat et udvalg med henblik på en sådan revision.

Der foreslås dog i forbindelse med ændringen af beregningsmetoden en ren redaktionel ændring af be-

stemmelsen i § 132, stk. 1, sidste pkt., om generhvervelse i gentagelsestilfælde. Forslaget bringer affattelsen i overensstemmelse med gældende domstolspraksis, idet det præciseres, at den gældende frist på 6 år ikke alene gælder for gengivelse af førerretten, men også for sagens (formelle) indbringelse for retten, jf. § 1, nr. 22.

De foreslåede ændringer af § 132 findes ikke at kunne afvente resultatet af det nævnte revisionsarbejde.

Til § 2

Den foreslåede ændring af § 44, stk. 1, 1. pkt., i lov om private fællesveje er en konsekvens af de foreslåede nye §§ 92-92 c i lovforslagets § 1, nr. 11.

Til § 3

Til nr. 1 og 2 (§ 14 og § 16 i lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje)

Opgavekommissionen har i betænkning nr. 1366/1998 om fordeling af opgaver i den offentlige sektor foreslået, at tilsyn med renholdelse og snerydning på private fællesveje og på fortov langs offentlige veje overføres fra politiet til kommunerne.

Kommissionen har begrundet forslaget med, at man herved i højere grad tilgodeser nærhedsprincippet og styrker kommunernes rolle som borgernes indgang til den offentlige sektor. Herved vil man samtidig opnå en mere klar struktur på området.

Den ved § 3, nr. 2, foreslåede ændring følger Opgavekommissionens forslag, dog således at det for de offentlige vejes vedkommende er vejbestyrelsen, det vil sige primærkommunerne på kommunevejene, amtskommunerne på landevejene og Vejdirektoratet på hovedlandevejene, der fører tilsynet. Det bemærkes i den forbindelse, at ejerne af ejendomme langs hovedlandevejene kun på få vejstrækninger er pålagt snerydning mv. på fortovene, idet hovedlandevejene fortrinsvis forløber uden for bymæssigt bebyggede områder, hvor der efter loven ikke er mulighed for at pålægge grundejerne disse pligter.

Da det er Vejdirektoratet, der som vejbestyrelse efter lovens § 2 er ansvarlig for snerydningen af hovedlandevejene, og da det er Vejdirektoratet, der efter lovens § 5 afgør, om snerydning mv. langs hovedlandevejene skal pålægges grundejerne, og da grundejerne endvidere skal kontakte Vejdirektoratet vedrørende andre vejspørgsmål, f.eks. adgangstilladelser og snerydning af kørebanen, findes det mest hensigtsmæssigt, at det er Vejdirektoratet, der fører tilsyn med snerydning af fortov langs hovedlandevejene.